

1. DANE OBIEKTU I ZADANIA:

Nazwa obiektu: **Kościół parafialny p.w. Świętej Trójcy we Włoszakowicach**

Lokalizacja: **Włoszakowice, działka ewidencyjna gruntu nr 502 obręb Włoszakowice, gmina Włoszakowice**

Zakres prac: **„Rewaloryzacja elewacji budynku oraz muru wokół kościoła p.w. Świętej Trójcy we Włoszakowicach”.**

2. OPIS PRAC:

PROGRAM FUNDAMENTY.

Jako pierwszy program najistotniejszy do poprawy warunków wilgotnościowych jest – program nowego rozwiązania budowy systemu osuszania fundamentów kościoła.

Szczegółowy opis założeń do projektu i sposobu wykonania, zamieszczono na stronach od 27 do 30 dokumentacji projektowej. Jednakże należy po rozpoczęciu prac w ramach nadzoru wykonawczego przewidzieć konieczność zastosowania rozwiązań szczegółowych uwzględniających wymogi konstrukcyjne, a także realia warunków po odkopaniu fundamentów oraz doboru wentylatorów wyciągowych wraz z systemem sterowania, tak by system działał automatycznie wg zadanych parametrów. System sterowania powinien uwzględniać zmianę parametrów oraz ich kontrolowanie. Stan wilgotności powietrza wlotowego, powinien być przynajmniej o 10- 15 % mniejszy od powietrza usuwanego. Także parametr temperaturowy wyższy o ca 10 stopni od powietrza wylotowego.

- Uzupełnieniem pierwszej części opisowej, jest określenie koniecznej do zastosowania technologii materiałowej przy fundamentach. Proponuje się zastosować materiały odpowiednie przy konserwacji zabytków, a zwłaszcza problemów występujących we wszelkich podłożach, kamiennych i ceramicznych.

NAPRAWA FUNDAMENTÓW- technologia wykonawczo materiałowa.

- Po odkopaniu istniejącego systemu osuszania oraz zinwentaryzowaniu zastosowanych materiałów, należy podjąć decyzje w sprawie możliwości ich wtórnego wykorzystania, do przyjętych nowych rozwiązań., następnie odkryć powierzchnię fundamentów i wykonać niezbędne prace interwencyjne przy odpadających elementach budowlanych, które po dokładnym udokumentowaniu powinny wrócić na pierwotne miejsce.

- dokładne oczyszczenie powierzchni fundamentów i usunięciu rozłożonych spoiw glinianych, po czym należy osłabione fragmenty wzmocnić przy pomocy preparatów krzemionkowych odpowiedniej jakości dedykowanych dla zabytków, Metodą nasycania przy pomocy pędzli i ewentualnie dogłębnie przy pomocy spryskiwaczy lub dogłębnych wlewów.

- Wykonanie uzupełnień spoiwa wiążącego, zaprawą do fugowania, a także do wmurowywania części rozluźnionych albo odpadniętych, na swoje pierwotne miejsce.

- ZWERYFIKOWAĆ ISTNIEJĄCY STUDZIENKOWO - KANAŁOWY SYSTEM ODPROWADZANIA WÓD OPADOWYCH, łącznie z analizą koniecznych do przeprowadzenia zmian, aby całkowicie wyeliminować możliwość wtórnego zalewania gruntów. Naprawa ewentualnych nieszczelności w rurach doprowadzających wody do kolektorów. W tym celu po wnikliwej analizie obserwacyjno znamionowych, zapisanych w rozdziale stan zachowania, zaproponowano nowe założenia do zmian projektowych na rysunkach rzutu kościoła, a zwłaszcza do odprowadzania wód z opierzeni i spływających po ścianach. Zmiany realizacyjne będą uszczegółowione po rozpoczęciu prac i wynikać będą z bieżących potrzeb, po szczegółowym zdiagnozowaniu poszczególnych problemów.

- PROGRAM MURY PRZYZIEMIA

- usunięcie wszystkich wtórnych przemurowań na pow. cokołowych przyziemia, wraz z usunięciem szyb. W tym zakresie prac należy szczególnie zwrócić uwagę wykonawczą na kolejność zabiegów, które należy wykonać ze szczególną starannością. Dezynfekcja Usunąć rośliny i korzenie porostów i mchów, usunąć ich resztki szczotką. Podłoże nasączyć impregnatem odpowiedniej jakości dedykowanym dla zabytków, a następnie zmyć. Profilaktycznie nanieść powtórnie preparat, pozostawić do wyschnięcia, nie sputkiwać. / Bakterio- grzybo- i glonobójczy środek kompozytowy do czyszczenia i gruntowania zanieczyszczonych i zagrożonych zanieczyszczeniem biologicznym materiałów budowlanych, oparty na chlorku bezalkoniowym, odczyn pH: ok. 7,5 ./ zużycie: ok. 0,2 l /m² zależnie od zabrudzenia

- Wzmocnienie muru i zapraw mineralnych - Na mur nanieść preparat krzemianowy pędzlem lub poprzez oprysk „miejsce w miejsce”. Podłoże należy uprzednio dobrze nasączyć wodą. W ciągu kilku dni nastąpi wzmocnienie muru ceglanego poprzez wytrącanie żelu krzemionkowego./Preparat krzemianowy służący do wzmacniania murów ceglanych przed pokryciem zaprawami mineralnymi. Dobra penetracja na wstępnie namoczonych podłożach. zużycie: ok. 0,5 -1,0 kg /m²

- Przemurowania i naprawy ubytków muru-Do przemurowania, zastosować odpowiednio dobraną cegłę, układając je na zaprawie wapienno-cementowej z trasek. Zaprawą wypełnić mniejsze ubytki. / Uniwersalna zaprawa murarsko tynkarska z trasek, przeznaczona do stosowania ręcznego i maszynowego./ Przepuszczalność pary wodnej, zużycie: ok. 13 kg /m²/cm grubości

- usunięcie mechanicznie wmontowanych szyb z pozostałych powierzchni muru przyziemia. Usunięcie cegieł zdegradowanych oraz fleków ceglanych niewłaściwie wykonanych. - usunięcie osłabionych fugowań wapienno-piaskowych,

- odpylenie powierzchni muru z drobin i pyłów, wodą pod ciśnieniem, uwaga na konieczność zabezpieczenia kanałów osuszających od spływającej wody i piasku. - zabieg dezynfekcyjny wykonać preparatem, a następnie zmyć.

Profilaktycznie nanieść powtórnie preparat, pozostawić do wyschnięcia, nie sputkiwać. Szczególnie w miejscach obserwacji rozwoju życia biologicznego, strony i miejsca całkowicie zawiłzone przy szybach i lokalnie od strony północnej.

- powierzchniowe wzmocnienie struktury fugowań oraz cegły, w miejscach bardziej chłonnych preparat krzemionkowy, nanieść drugi raz po wchłonięciu w strukturę , ale mokre w mokre, który poprawia przyczepność kolejnych warstw. Materiał równomiernie rozprowadzić pędzlem, wałkiem lub natryskowo./Specjalna powłoka gruntująca. Składnik systemu do uszczelniania budowli. Nadaje się do stosowania na nasiąkliwych podłożach mineralnych, poprawia przyczepność,

- flekowanie głębokich ubytków cegieł cegłami nowymi, a przy gzymsie z koniecznością utrzymania kształtów profilowania. - zakładanie zaprawy do uzupełniania ubytków cegieł, może być podbarwiona. Zastosować, gdy wystarczy nieznacznie uzupełnić formę cegły istniejącej.

- uzupełnianie fugowań

- PROGRAM TYNKÓW PRZYZIEMIA WRAZ Z GZYMSEM DO POZIOMU O 80 CM NAD GRANICĄ WYSOLEŃ.

Na wstępie należy wykonać muśtra do ciągnięcia tynków gzymsu. Zidentyfikowano obmiary i profilowanie cegieł wmurowanych na 12 cm oraz uskoków cegieł, Rysunek z wymiarami zamieszczony na końcu dokumentacji. zakładanie warstw renowacyjnych WTA Baumit, posiadających zdolność kumulacji soli, Stosować wg instrukcji. – zaprawa tynk podkładowy gruboziarnisty do wyrównywania nierówności w płaszczyźnie cegieł.

- obrzutka renowacyjna, zwiększa przyczepność tynków do podłoża. Obrzutka na powierzchni max 50% krycia - warstwa właściwa podkładowa. Nakładać 10-15 mm grubości - warstwa wierzchnia drobnoziarnista. Nakładać 10-15 mm grubości

Analogiczną strukturę tynków wykonać w pasie nad, kanałem osuszającym, / nad warstwą rozbryzgową/ na konstrukcji siatkowej, z zachowaniem szczeliny dylatacyjnej nad strukturą rozbryzgową.

- Gzyms wieńczący przyziemie/ powierzchnię cokołową/, wykonać w systemie zapraw do ciągnięcia. Na przygotowanej powierzchni i wyrównanej jednolicie na bazie tynków podkładowych WTA.- Zaprawa sztukatorska do szablonów – podkładowa , gruboziarnista i jako warstwa wierzchnia – o strukturze drobnoziarnistej.

PROGRAM UZUPEŁNIANIE UBYTKÓW TYNKU.

– Powierzchnie bramy i murów z zachowanymi tynkami należy skrupulatnie sprawdzić, metodą opukania , pod kątem występowania pęcherzy/ ukrytych/ - miejsca rozwarstwiającego się tynku oraz miejsca odparzonych tynków od podłoża. W tych miejscach tynki należy lokalnie odkuć. Podobnie też przy lokalnych pęknięciach konstrukcyjnych. Ponadto wszystkie wtórne uzupełnienia ubytków, zaprawami wapienno cementowymi, a także tynki z powierzchni przyziemia , zasolone i rozpulchnione należy skuć , aż do podłoża zachowując poziom skuć o 80cm wyżej od granicy wysoleń.

– Naprawa pęknięć konstrukcyjnych / występujących na bramie czy murze od strony ulicy/ wykonać analogicznie jak opisano wyżej.

– Powierzchnie tynków w dobrym stanie zespolonym z podłożem, należy poddać mechanicznemu / ręcznemu/ usunięciu nawarstwień szlemowych/ zaprawa szpachlowa wapienno cementowa,/ naniesiona przy pomocy pędzla – w celu odkrycia tynków pierwotnych.

– pozostawione tynki w dobrym stanie, a także powierzchnie odkutych partii cokołowych, zajęte pleśniami, glonami, należy zdezynfekować preparatem.

– Odpylenie wodą pod ciśnieniem, powierzchni odkutych i pozostałych tynków, a następnie zaimpregnować preparatem wzmacniającym / roztwór na bazie szkła wodnego potasowego.

– Następnie wykonać rekonstrukcję tynków w pasie odkuć tynków zasolonych przyziemia tynkami renowacyjnymi WTA. - zakładanie warstw renowacyjnych, posiadających zdolność kumulacji soli, realizować

– obrzutka renowacyjna , zwiększa przyczepność tynków do podłoża. Obrzutka na powierzchni max 50% krycia

– warstwa właściwa podkładowa. Nakładać 10-15 mm grubości

– warstwa wierzchnia drobnoziarnista. Nakładać 10-15 mm grubości

– Gzyms wieńczący przyziemie/ powierzchnię cokołową/, wykonać w systemie zapraw do ciągnięcia. Na przygotowanej powierzchni i wyrównanej jednolicie na bazie tynków podkładowych WTA.

– Zaprawa sztukatorska do szablonów – podkładowa, gruboziarnista i jako warstwa wierzchnia – o strukturze drobnoziarnistej.

– Przy uzupełnieniach ubytków wykonać przy pomocy tynków wapiennych lub tynków. Zakładany w jednej lub 2 warstwach, w zależności od grubości tynków starych , które pozostają w otoczeniu.

– uzupełnienia ubytków tynków na gzymsach lub profilowaniach , należy wykonać odręcznie / małe ubytki./ Lub przy pomocy metody ciągnięcia , stosując tynki podkładowe i nawierzchniowe, podkład i warstwa wierzchnia.

– Tynki dobrze zachowane ale lekko spękanne, można zastosować cienkie siatki i neutralizujące spodnie spękania zaprawą szpachlową

– Scalenie pozostałych starych wypraw tynkowych na gzymsach i elementach architektonicznych

- Po wykonaniu napraw tynkowych elewacji , należy wszystkie powierzchnie scalić jedną systemową zaprawą scalającą przed malowaniem W Powierzchnia strukturalna tynku / ziarno do 1,2 mm/, zaś powierzchnie opasek okiennych z profilowaniem i elementy architektoniczne – pilastry gzymsy oraz inne profilowania zaprawą szpachlową o drobnym wypełniaczu 70 n / ziarno 0,6 mm/ .
- Tynki na murach- powierzchnie tynkowane od strony ulicy.
- Proces przygotowania powierzchni muru i obkuć ,zdegradowanych tynków , analogicznie jak opisano wyżej.
- Rekonstrukcje całych powierzchni murów wykonać przy pomocy tynków renowacyjnych WTA , jak opisano wyżej.
- Na rysunku /koniec dokumentacji/ wrysowano granicę koniecznych skuć oraz wrysowano kompozycję rekonstrukcji tynków w układzie płycinowym.

MALOWANIE ELEWACJI

Przed decyzją o rozpoczęciu prac malarskich, należy wykonać próby kolorystyczne i uzyskać decyzję pozytywną WKZ. Z uwagi na obszerne połacie zastosowanych tynków renowacyjnych a także wypraw tynkowych wapiennych, oraz znaczny stan tynków pierwotnych , proponuje się zastosować farby elewacyjne dyfuzyjne.